

Det ærede Medlem fra Ringkøbing³ (J. C. Christensen) fremkom derefter med nogle Udtalelser om Forsvarsordningen. Han sagde, at det var meget fornuftigt at tale om Forsvarsordningen, saaledes som den var i Henhold til Forsvarslovene i 1909, og saaledes som vi skulde se at faa den i Fremtiden. Nu finder jeg det ganske rimeligt, at vi taler lidt om, hvorledes Forsvarsordningen af 1909 virkede under Krigen. Derimod synes jeg ikke, at det er Stedet og Tiden at drøfte, hvorledes den fremtidige Ordning skal være, naar vi har en Militærkommission siddende, der skal fremkomme med Forslag i den Henseende. Men lad os se lidt paa den Forsvarsordning, vi havde den 1. August 1914. Det ærede Medlem mener, at de Udtalelser, General Moltke fremkom med, skulde være i den Grad afgørende for Danmark, at vi i et og alt skulde tage Hensyn til dem. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Det var Danmark, der skulde tage Bestemmelsen; General Moltke skulde ikke raade for, hvorledes Danmarks Forsvarsordning skulde være. General Moltke erklærede jo, at hvis Danmark indtog en tvetydig Stilling, eller hvis det Forsvar, vi ydede mod en Neutralitetskrænkelse, kun var et Skinforsvar, vilde Danmark gaa en frygtelig Skæbne i Møde, og det ærede Medlem har paa anden Maade oplyst, at den engelske Konge til Grev Frijs har fremsat en Udtalelse gaaende ud paa, at Danmark maatte yde et effektivt Forsvar overfor enhver Neutralitetskrænkelse; saa kunde England ganske vist ikke hjælpe Danmark med det samme, men det skulde nok bagefter skaffe Danmark Oprensning. Hvordan saa det da ud med den Forsvarsordning, vi fik ved Loven af 1909? Var det et effektivt Forsvar, vi fik ved denne Lov? Da vi havde faaet den, og vi spurgte de militære sagkyndige, erklærede de, at den Forsvarsordning, Vestre havde paatvunget Landet, var stridende mod sund Fornuft og faretruende for Danmarks Fremtid. Da den 5. August ikke blot Partiførerne blev tilkaldt til Ministeriet, men ogsaa de militære Ledere, hvad sagde de saa om Danmarks Forsvar, det effektive Forsvar, som England og Tyskland krævede, hvis de skulde respektere vor Neutralitet? Saa sagde General Gørtz: Den fuldkomment

uforsvarlige Maade, hvorpaa Danmarks Forsvar er ordnet, gør, at vi ikke magter at sætte et effektivt Forsvar i Gang, det kan kun blive ganske kortvarigt og uden Betydning. Derefter kom Flaadens sagkyndige og erklærede: Det er os fuldkommen umuligt at hindre, at København bombarderes lige til Raadhuspladsen. Da forstod man, at Danmark stod med et Forsvar, som ikke kunde bruges effektivt. Det vil med andre Ord sige, at vi havde faaet en Forsvarsordning, der, efter hvad de militære sagkyndige sagde, var værre end intet. Den Gang vi havde Forsvarslovene til Behandling i 1908—09, blev det fra Højres Side hævdet, at man, hvis man vilde stille et Forsvar paa Benene, maatte skabe noget virkeligt, noget effektivt; det, Venstre lavede, var halve Forholdsregler. Som det viste sig i 1914: der var intet Forsvar, det havde ikke været muligt at gennemføre det, Moltke krævede, en virkelig Modstand mod en Neutralitetskrænkelse. Da Venstre fra sin Side under den første Forsvarskommission afgav Betænkning, erklærede de, at Københavns Befæstning, der var ufærdig, indeholdt en frygtelig Fare i Tilfælde af Krig. Denne ufærdige Fæstning havde vi i 1909; man erklærede, at en Belejring af København vilde blive ødelæggende for Danmark og derved for Landet paa Grund af Bombardementsfaren. Denne Bombardementsfare var ogsaa til Stede i 1914. Det var den Forsvarsordning, vi havde, som det ærede Medlem nu mener har været med til at redde Danmark og befri det for at blive inddraget i Krigen.

Saa kommer den næste Paastand, og det er denne: Vi havde dog Minerne; hvis Socialdemokraternes Forslag i 1909 var blevet vedtaget, havde man staaet uden Miner, og hvordan vilde Stillingen saa være blevet den 5. August, da vi fik den tyske Forespørgsel? Jeg vil derom sige, at Tyskland ikke nogen Sinde har stillet Krav til Danmark om at udlægge Miner. Man har forespurgt, hvad Danmark agtede at gøre, og Danmark svarede derpaa, at man ved en Mineudlægning vilde sikre Forbindelsen mellem Landsdelene. Altsaa, af Hensyn til rent lokale indre Forhold vilde man ordne det saaledes, at der kunde blive Forbindelse